

**Oświadczenie złożone
przez senator Agnieszkę Kołacz-Leszczyńską
na 47. posiedzeniu Senatu
w dniu 4 sierpnia 2022 r.**

Oświadczenie skierowane do minister rodziny i polityki społecznej Marleny Małąg oraz do prezesa Rady Ministrów Mateusza Morawieckiego

Szanowna Pani Minister! Szanowny Panie Premierze!

Od dłuższego czasu pracownicy placówek Warsztaty Terapii Zajęciowej są zaniepokojeni swoją sytuacją finansową i apelują o pomoc, polegającą na zwiększeniu kwoty dofinansowania ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych miesięcznego kosztu uczestnictwa jednej osoby w zajęciach prowadzonych w tych placówkach o 600 zł.

W całym kraju jest 726 tego typu placówek, prowadzących w stosunku do dorosłych osób z niepełnościami codzienną, niezbędną rehabilitację. Dla tych osób te zajęcia są oknem na świat. Przedmiotowe placówki swoim wsparciem obejmują niemal 28 tysięcy dorosłych osób z niepełnościami, w większości intelektualnymi. Wspierają tych, którzy są wykluczeni, którzy zmagają się z odrzuceniem, izolacją i niezrozumieniem.

Warsztaty zatrudniają ok. 10 tysięcy pedagogów, psychologów, trenerów pracy, instruktorów terapii, fizjoterapeutów i rewalidatorów. To osoby z ogromnym doświadczeniem i kwalifikacjami, którzy tak jak nikt inny potrafią dotrzeć do uczestników. Dzięki nim osoby z niepełnościami uczą się niezależności i funkcjonowania w swoim naturalnym środowisku.

Jednak zmieniająca się pod wpływem reform i wprowadzania standardów misja i wizja Warsztatów Terapii Zajęciowej zobowiązuje do prowadzenia rehabilitacji na bardzo wysokim poziomie, a to wymaga znacznych nakładów finansowych. Tymczasem wraz ze wzrostem oczekiwań wobec tych placówek i wprowadzaniem nowych standardów, finansowanie nie nadąża nawet za rosnącą inflacją i wzrostem płacy minimalnej.

Warsztaty Terapii Zajęciowej utrzymują się w 90% ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych i w 10% ze środków samorządu. Dzisiaj ich sytuacja finansowa przedstawia się fatalnie. Otrzymywane środki muszą wystarczyć na wynagrodzenia kadry, utrzymanie budynków, ogrzewanie, wodę, zakup sprzętu i wyposażenia oraz materiałów do terapii, a przede wszystkim dowóz uczestników do placówek oraz wiele innych kosztów wynikających z codziennego funkcjonowania.

Dlatego zachęcam do rozmowy i wspólnego szukania rozwiązań tego problemu.

Pani Minister, Panie Premierze, bardzo proszę o odpowiedź na następujące pytania:

1. Dlaczego do tej pory nie doszło do spotkania pracowników Warsztatów Terapii Zajęciowej z przedstawicielami PFRON i Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej, o które od dłuższego czasu zabiegają reprezentanci WTZ?

2. Czy w związku z ogromnymi podwyżkami i szalejącą inflacją przewidziane jest podniesienie kwoty dofinansowania ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych miesięcznego kosztu uczestnictwa jednej osoby w zajęciach prowadzonych w tych placówkach? Jeżeli tak, to w jakiej kwocie? Jeżeli nie, to dlaczego?

Agnieszka Kołacz-Leszczyńska